

BUURMAN'S GRAS IS GROENER

Komedie in drie bedrijven

door

W. ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BUURMAN'S GRAS IS GROENER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **W. ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Otto Klinker - bankemployé
Marloes - zijn vrouw, schoonheidsspecialiste
Wim Klein - vertegenwoordiger in berg- en wandelschoenen
Nellie - zijn vrouw, huisvrouw
Peter Brons - ambtenaar bij de PTT
Betty - zijn vrouw, werkt in een kapperszaak
Alfons Versteeg - eigenaar van een kapperszaak
Erica - zijn vrouw, huisvrouw en moeder
André Stuivers - bankdirecteur

DECOR:

Alle bedrijven spelen zich af in één decor; namelijk in een woonkeuken.

Woonkeuken:

Links voor: Deur naar andere vertrekken en voordeur.

Links: Aanrecht met afwasbak en stromend water. Kastjes onder en erboven met alle keukenbenodigheden. (koffiezetapparaat, waterboiler)

Achter: Groot raam, ernaast tuindeur, daarachter een doek dat een royale tuin voorstelt.

Midden: Eettafel met zes stoelen, twee reservestoelen aan de kant.

VERLICHTING:

Boven het aanrecht een tl-buis, afgeschermd voor het publiek. In de tuin bonte lampjes of lampionnen, een soort feestverlichting.

TIJD VAN DE HANDELING:

Eerste bedrijf:

Tafereel 1: Een mooie lentedag, 's ochtends

Tafereel 2: Dezelfde dag, 's avonds

Tweede bedrijf:

Tafereel 1: Een mooie zomerdag, 's ochtends

Tafereel 2: Een mooie nazomerdag, 's ochtends

Derde bedrijf:

Enkele weken later, 's ochtends

EERSTE BEDRIJF

Tafereel 1

Marloes, een mooie vrouw van ongeveer dertig jaar, is bezig met het ontbijt. Ze heeft thee gezet en er staat een ei op tafel. Verder is alles aanwezig, wat nodig is voor het ontbijt. Als ze klaar is met de voorbereidingen gaat ze zitten en leest het ochtendblad. Zij is schoonheidsspecialiste en heeft met een compagnon een eigen zaak. Otto, haar man, heeft een hoge betrekking bij een bank. Hij heeft een vrije dag en is gekleed in een ochtendjas als hij opkomt. Zij heeft een mooie peignoir aan. Ze zijn nog niet zo lang geleden getrouwd.

Otto: Hé, een goedemorgen! Je bent al op!

Marloes: Ja, schat. *(leest door)*

Otto: En wat zie ik? Alles staat al klaar?

Marloes: Ja, schat.

Otto: Ik hoef niets meer te doen?

Marloes: Nee, schat, je hoeft niets meer te doen.

Otto: En zie ik het goed? Een ei!

Marloes: *(nog steeds verdiept in de krant)* Ja, een ei.

Otto: Een ei? Voor mij?

Marloes: Een ei, helemaal voor jou, met alles erop en eraan.

Otto: Oh, wat vind ik dat nou heerlijk om zo te worden verwend. Een zacht eitje voor het ontbijtje.

Marloes: Dat is geen zacht maar een hardgekookt ei. Zachte eieren zijn slecht voor de gezondheid, lieverd.

Otto: Oh, wat ben je toch weer goed voor me. Ik zal je belonen met een innige ochtendzoen. *(zij kussen elkaar)* Goedemorgen, liefste en dank je voor de aangename verrassing.

Marloes: Ook goeden morgen. Je after-shave zou verrukkelijk kunnen geuren als je er wat minder van ging gebruiken.

Otto: *(haar blijvend omhelzen)* Ja, mijn liefste, je hebt gelijk. Het is de schuld van de fles; die dingen hebben tegenwoordig veel te grote openingen. Maar jij ruikt verrukkelijk, mijn allerliefste.

Marloes: Dank je voor het compliment.

Otto: Jij bent een geurende bloem en ik ben de bij die geen weerstand kan bieden aan jouw eau de toilet.

Marloes: Het is maar bodymilk, lieverd.

Otto: *(zoent haar in de nek en streelt haar)* Bodymilk dan. Bijen zijn stapel op bodymilk. Zij wentelen zich in de bloem van puur genot.

Marloes: En als ze er genoeg van hebben vliegen ze naar een andere

bloem.

Otto: Jij bent mijn bloem en nooit zal ik naar een andere vliegen.

Marloes: Je thee wordt koud.

Otto: Ja, ja, de thee. Maar eerst nog een zoen. (*zoent haar in de hals*) Ik wil een kind van jou. Nu, direct!

Marloes: Oh, wat heerlijk om dat te horen. Maar niet nu, mijn lieve schat. Eerst wat eten, niet op de nuchtere maag.

Otto: (*schenkt zich thee in en is bezig te ontbijten. De dialoog gaat intussen door*) Wat heet één kind. Vier kinderen zullen we krijgen en het worden allemaal meisjes.

Marloes: Waarom allemaal meisjes?

Otto: Meisjes zijn veel liever en gek op hun vader. Met jongens is het altijd afgunst, concurrentie- en prestatiedwang.

Marloes: Jongens kunnen ook heel lief zijn, hoor. Het is maar hoe je ze opvoedt.

Otto: Alle dochters van ons krijgen een naam die op "la" eindigt zoals bijvoorbeeld Claudia.

Marloes: (*heel snel*) Orphelia!

Otto: (*even snel*) Camilia!

Marloes: Amalia!

Otto: Pamela!

Marloes: Cynthia! Stop! We zijn net binnen de tijd.

Otto: En de namen van onze zoons zullen eindigen op "us" zoals Rinus.

Marloes: (*snel*) Tinus!

Otto: Cobus!

Marloes: Bertus!

Otto: Amadeus!

Marloes: Hebdricus! Stop! Hè, hè, weer binnen de tijd. We kunnen aan elke quiz meedoen. Trouwens, de namen Rinus en Tinus passen meer bij worstelaars en caféhouders, vind ik.

Otto: Het was maar een spelletje, mijn liefste. Trouwens Amadeusje zal wel met zijn naam moeilijkheden krijgen op school, vrees ik.

Marloes: Ik moet er niet aan denken dat onze toekomstige kinderen op school gepest worden. Dan maar geen kinderen.

Otto: Bij een gelukkig samenzijn horen kinderen en wij zullen ervoor zorgen dat onze kinderen zich ook gelukkig gaan voelen.

Marloes: Liefste, wat ben je toch een schat. Wat ben ik blij dat ik jou heb. Ik moet er niet aan denken hoe andere mannen met hun vrouwen omgaan. Altijd ontevreden en dan zoeken ze het bij iemand anders. Bij ons zal dat niet gebeuren. En binnenkort word je filiaalhouder.

Otto: Ho, ho! Niet zo hard van stapel lopen. De zaak is nog niet helemaal rond. (*smeert jam op de boterham*)

Marloes: Maar jij bent het meest geschikt ervoor, dat weet toch iedereen.

Otto: Stuivers houdt nog altijd een slag om de arm. Trouwens die ham smaakt verrukkelijk. Zelf gemaakt?

Marloes: Eerlijk gekocht in de supermarkt. Fijn dat het je smaakt. Zeg, ik heb een idee. Laten we iets geks gaan doen.

Otto: Waar denk je aan, lieverd?

Marloes: Nou iets geks, iets geheel onverwachts.

Otto: Waar denk je dan aan, mijn schat?

Marloes: Nou, ik dacht iets te kunnen gaan doen, waar nog niemand aan gedacht heeft dat wij dat zouden kunnen doen.

Otto: Nou, je maakt me wel nieuwsgierig, zeg.

Marloes: Vandaag is het een schitterende dag en we gaan vanavond barbecuen. Tenslotte hebben we niet voor niets die stenen barbecue in de tuin laten zetten en we hebben hem nog nooit gebruikt.

Otto: Ja, dat is waar. Die was ik totaal vergeten.

Marloes: En nu dacht ik, laten we die nou eens gebruiken.

Otto: Dat ik daar nou nooit meer aan gedacht heb. Marloes, je bént een genie!

Marloes: En we nodigen iedereen uit. Ik ga ze meteen bellen.

Otto: Denk je dat dat nu zo nodig is?

Marloes: We maken er een feest van. Een inwijdingsfeest om jouw promotie te vieren.

Otto: Dat is wel een beetje voorbarig, zou ik zeggen. Met één tegenkandidaat blijft de kans nog altijd vijftig procent.

Marloes: Er is geen tegenkandidaat. André heeft je dat al toegezegd, al was hij naar mijn smaak iets te voorzichtig.

Otto: Ik ben er niet zeker van dat er geen tegenkandidaat is. En zeg in godsnaam nooit André.

Marloes: Jouw bankdirecteur heet nu eenmaal André. Hij heeft als jochie in onze straat gewoond en het was een rotjoch, dat kan ik je wel vertellen.

Otto: André heeft bij jullie in de straat gewoond?

Marloes: Ja, en die gaan wij nou eens uitnodigen op ons feest. Lijkt dat jou niet wat?

Otto: Nee, dat is veel te doorzichtig en werkt averechts nog ook.

Marloes: Dat werkt helemaal niet averechts. De vrouw van een filiaalhouder is net zo belangrijk als de echtgenoot. En als André mij zich nog kan herinneren, dan werkt dat alleen maar in je voordeel. Hij zal heel aangenaam verrast zijn, reken maar van yes. Bovendien nodigen wij dan Wim en Nel uit en ik dacht dat wij ook Betty en Peter konden uitnodigen.

Otto: Dan mag je Alfons en Erica ook wel uitnodigen, want daar hebben

wij laatst nog gegeten.

Marloes: Natuurlijk moeten die ook komen, liefste van me, dat spreekt vanzelf.

Otto: Nou, dan heb ik me wel een bende werk op mijn hals gehaald. Eerst dat ding aansteken en dan voor zoveel mensen vlees roosteren. 't Is me nog al wat.

Marloes: Nee, lieve schat, dat hoef je allemaal niet te doen. Ik heb een heel origineel idee dat zal inslaan als een bom!

Otto: Ik krijg een raar gevoel van binnen. Jouw ideeën worden me te machtig.

Marloes: Luister, jij doet helemaal niets met dat vlees. Het leuke is dat zij zelf het vlees meebrengen en iedereen maakt het voor zijn buurman klaar. Dat houdt in dat ze zich niet durven laten kennen en met heel goed vlees aankomen, snap je?

Otto: Met stijgende verbazing en bewondering hoor ik je aan. Denk je dat ze het leuk vinden?

Marloes: Natuurlijk vinden ze dat geweldig. Die gedachte is nog nooit bij ze opgekomen. En alles wat van het gewone afwijkt, vinden ze leuk. Jij zorgt alleen maar voor de drank en voor de muziek en ik zorg voor de lekkere hapjes. *(ze zijn inmiddels opgestaan en ruimen af)*

Otto: Oh, jij slimme vrouw van me, ik heb nooit geweten dat ik zo'n geraffineerde, sluwe, berekenende vrouw had. *(neemt haar in de armen)* Voordat je de meute gaat bellen hebben we nog wat tijd voor ons zelf denk je?

Marloes: Natuurlijk, mijn lieveling, *(lopen langzaam naar de deur)* voor ons samen is er altijd tijd. Je zult zien hoe onze gasten barsten van afgunst, als ze zien hoe gelukkig wij samen zijn.

FADE OUT

Einde eerste tafereel, eerste bedrijf

EERSTE BEDRIJF

Tweede tafereel

Dezelfde dag, 's avonds. Het raam achter en de tuindeur staan open. We horen muziek, veel gepraat en gelach. Zo nu en dan trekt er een rooksliert voorbij van de grill. Marloes is bij de aanrecht bezig sla te maken. Otto komt uit de deur links voor. Hij heeft drie wijnflessen bij zich en gaat die openen.

Otto: Nou, de stemming zit er goed in. Ze zijn er allemaal, geloof ik. Alleen André heeft zijn vrouw thuis gelaten. Had je die niet uitgenodigd?

Marloes: André zit momenteel zonder vrouw heb ik begrepen.

Otto: Wat? Dat wist ik niet.

Marloes: Ruzie, geloof ik en hup weg. Zo gaat dat tegenwoordig.

Otto: Hij heeft mij nooit iets hierover verteld. Heel merkwaardig.

Marloes: Je bedoelt, hij is nooit bij je komen uithuilen? Ik geloof niet dat hij de man daar naar is. Trouwens, het zit er dik in dat hij de oorzaak is. Maar dat weet ik niet zeker, want hij is op dit onderwerp niet verder ingegaan.

Otto: Zeker pas gebeurd, anders had ik dat wel geweten.

Marloes: In elk geval is zijn vrouw met onbekende bestemming vertrokken.

Otto: Je gaat toch niet zo maar weg, al heb je een beetje ruzie.

Marloes: Misschien zat het al veel dieper, weet ik veel. Hij zei er niet veel over en was dankbaar voor de uitnodiging. 't Gaf hem wat afleiding, zei hij.

Otto: Heb je hem gezegd dat je hem nog kent van vroeger?

Marloes: Nee, ik heb me heel netjes gehouden en geen André tegen hem gezegd maar altijd meneer Stuivers.

Otto: Dus dat blijft een verrassing. Zo, nu nog even het bier uit de koelkast halen. Met drie flessen wijn en nog wat bier zal de eerste dorst wel te lessen zijn. Trouwens, het grillen van het vlees voor de buurman gaat ook voortreffelijk. Ik duik in de menigte. Tot straks, mijn liefste. *(af. Marloes gaat door met de sla. Als ze ermee klaar is gaat ze borrelhapjes klaarmaken. Erica komt op. Ze is een verbitterde vrouw wat betreft de relatie met haar echtgenoot en is de moeder van één kind. Ze telefoneert met de oppas, een student. Ze ziet Marloes niet)*

Erica: Nou moet je eens goed luisteren, vent! Je zegt wel dat je alles begrijpt, maar je begrijpt niks. Drie scheppen suiker heb ik gezegd. En als je dat vergeten bent, natuurlijk kotst ze dan alles onder, dat kan toch ook niet anders? Dat papje is toch niet om te vreten, dat herinner

je je toch nog wel van toen je zelf een ukkie was? Zo lang is dat niet geleden... Wat zeg je? Ze poepte tegelijkertijd? Wat heb je met de luier gedaan?... Ik heb je gezegd waar de schone luiers lagen... Wat? De hond ging met de vuile luier er vandoor?.. Hij schudde met zijn kop? Natuurlijk schudde hij met zijn kop, dat doen honden altijd. Blijkbaar vond hij de poep lekker... De poep vloog tot aan het plafond? En hij heeft de grote vaas ook omgegooid? Wat is er met het water gebeurd?... Alles onder het tapijt gelopen?... Aha, nu maakt het kleed van die soppige geluiden als je erover loopt, kan ik me voorstellen. Zeg, wat denk je, hangt de lamp er nog? Ik zou dat maar eens gaan controleren als ik jou was... Nee, maar, de melk is ook aangebrand en overgelopen? Wel ja, het water loopt eronder, de melk loopt erover, moet kunnen tegenwoordig. Zeg, leeft het kind nog? Het slaapt? Honger maakt slaperig, zei mijn moeder altijd en stuurde ons zonder eten naar bed. Over een paar uurtjes zijn we thuis en dan keuvelen we verder, hè, lieve jongen? Tot dan, doeg, doeg! (*schakelt uit en ziet Marloes*) Hé, hier zit je! Ik dacht al de hele tijd waar is Marloes toch gebleven? Heb je het gesprek gehoord? Daar heb je die sukkel van mijn man weer. Alles doet ie maar half, behalve met vrouwen. Heeft die zo'n halfzachte student als oppas genomen, lekker goedkoop. Nou, dat hebben we dan geweten. Hij mag de rotzooi zelf opruimen, komt hem toe. Zo nu en dan haat ik die man.

Marloes: Daar heb ik niets van gemerkt toen wij laatst nog bij jullie waren.

Erica: Dat is 'm juist. Als er gasten zijn dan weet ie zich op te krikken en dan doet hij zich intelligent en sociaal voor. Zo was hij ook voor mij in het begin.

Marloes: Wat, hij doet maar alsof?

Erica: Oh, meid, je moest eens weten. Soms denk ik, ik loop weg van die vent. Ik moet die man niet. Als ik dat kind niet had gehad, was ik allang weggeweest. Oh, maar dat kun jij niet begrijpen, jullie zijn zo "happy" met elkaar.

Marloes: Ja, het verbaast me een beetje.

Erica: Moet je zien hoe hij met vrouwen omgaat. Eén en al slijmerij.

Marloes: Misschien komt dat vanwege zijn beroep? Een dameskapper kan misschien niet anders.

Erica: Ik zeg maar zo, er zijn kappers en er zijn kappers. Maar die kapper van mij deugt voor geen cent, neem dat maar van mij aan.

Marloes: Waarom denk je dat?

Erica: Dacht je soms dat hij me trouw is. Meid, dat kun je wel vergeten. Altijd is er wel iemand die zijn charmes niet kan weerstaan.

Marloes: Nou, zo charmant vind ik hem anders niet.

Erica: Er zijn genoeg dames die dat wel vinden. Moet je 'm meemaken in

de zaak. Hij doet zich voor als een kapper uit Parijs die moeite heeft met het Nederlands.

Marloes: Spreekt hij dan met zijn klanten Frans?

Erica: Ben je mal meid. Hij doet maar alsof. Hij heeft een paar woorden uit een woordenboek geleerd en nu is het voortdurend van “ah, madame, une coiffure parfaite, excellente, extraordinairement élégante” en in plaats van “madame” zegt hij dan vaak “ma chérie” als het wat vertrouwelijker wordt. En dan moet je zien hoe hij knipt.

Marloes: Knipt hij dan niet goed?

Erica: Hij knipt vanuit zijn heupen.

Marloes: (*verbaasd*) Hij knipt vanuit zijn heupen, zeg je?

Erica: Ja. Hij knipt met draaiende heupen. Heeft ie afgekeken van een Italiaanse kapper die dat ook deed op de muziek van Rossini.

Marloes: Opwinded moet dat zijn.

Erica: En of. Er zijn er bij die zich elke week laten knippen hoewel er niets te knippen valt. En dat haar, dat zo nodig moet gewassen worden. Hij masseert hun schedel tot aan het waanzinnige. Hij oefent een bepaalde druk uit die ze gek maakt van genot. Dat heeft hij geleerd van een Griek toen wij op vakantie waren. Ja, leer mij mijn man kennen. Nu heeft hij wat met Betty, daar ben ik zeker van.

Marloes: Betty?

Erica: Betty Brons, die in zijn zaak werkt. Ze is hier ook, met haar man. Ik weet zeker dat hij op dit ogenblik het vlees voor haar staat te roosteren vanuit de heupen.

Marloes: Als ik dat had geweten dan had ik jullie niet samen uitgenodigd.

Erica: Geeft niet meid. Ik kan een beetje afwisseling best gebruiken. En de rotzooi thuis, die die halfgare student gemaakt heeft laat ik Alfons zelf opruimen. Desnoods ga ik in een hotel slapen. 't Kan me geen reet schelen. Kom, ik ga maar es kijken hoe ik die Alfons weer in het gareel krijg voordat er ergere dingen gaan gebeuren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto